

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010024
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2518010024.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného Z. Z., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 12.12.2018 č. k. 8T/5/2018-253, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.2.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. Z., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany uznesením zo dňa 12. 12. 2018, číslo konania 8T/5/2018 - 253 rozhodol tak, že podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona súd vyslovuje, že odsúdený Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom K. XXX, t. č. ÚVV a ÚVTOS Nitra, sa v skúšobnej dobe neosvedčil a preto trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/5/2018 zo dňa 19.02.2018, právoplatným dňa 19.02.2018 v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky vykoná. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú písomne odôvodnil sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Prokurátor sa v sťažnosti vzdal.

Obhajca odsúdeného v sťažnosti poukázal na ustanovenie § 50 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorého môže súd výnimočne, vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienene odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu nariadenia výkonu trestu a súčasne môže primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o 2 roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby. Aj keď je pravda, že odsúdený zadal súdu príčinu na vyslovenie jeho neosvedčenia a nariadenie výkonu trestu, chce touto cestou požiadať odvolací súd, aby s poukazom na citované ustanovenie Trestného zákona ponechal jeho podmienene odsúdenie v platnosti a predĺžil mu skúšobnú dobu. V budúcnosti chce viesť riadny život, zamestnať sa a vyhýbať sa drogám. Navrhuje, aby tunajší súd rozhodol tak, že zruší napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a zároveň rozhodne o ponechaní podmienene odsúdenia v platnosti a predĺžení skúšobnej doby na 5 rokov.

Sám odsúdený v odôvodnení podanej sťažnosti uviedol, že trestný čin nespáchal dobrovoľne, nariadenie, ktorým mu bolo zakázané užívať drogy porušil nevedomej a neúmyselne. Uložený podmienenečný trest si vážil a bol vďačný za druhú šancu. Spolupracoval s políciou a vyšetrovateľom. Bohužiaľ sa mu to vymklo kontrole a pravdepodobne díleri drog, o ktorých získal informácie pre vyšetrovateľov, sa dozvedeli, o jeho úmysloch. Uviedol, že hneď po prepustení z výkonu väzby sa zamestnal v Bratislave, kde pracoval ako automechanik. Potom dostal lepšie platenú ponuku v Piešťanoch ako vodič a mechanik. Prisľúbil vyšetrovateľovi, že získa viac informácií o drogových díleroch. Drogy neužíval a cíti voči ním absolútny odpor. Drogy sa museli dostať do jeho tela vdychnutím počas toho ako ich užívali druhí v aute, od ktorých čerpal informácie, alebo mu ich niektorí z nich strčil do jedla alebo pitia. Priznáva sa, že v deň, kedy bol zadržaný políciou, mu bolo divno, mal veľké bolesti na

hrudi. Nevinnu odsúdeného dokazujú tiež výsledky znaleckého dokazovania, podľa ktorých sa na steroch z jeho rúk nevyskytli žiadne omamné ani psychotropné látky. Žiada, aby tunajší súd rozhodol v jeho prospech o navýšení alebo ponechaní jeho podmiennečného trestu, respektíve o inom alternatívnom treste.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o tom, že odsúdený sa neosvedčil v skúšobnej dobe, ktorá mu bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Piešťany, citovaným vo výroku napadnutého uznesenia, ktorým bol uznaný za vineného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a súčasne povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Prvostupňový súd odôvodnil svoj výrok o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe tým, že zo správy probačnej a mediačnej úradníčky a záverov doloženého znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2018/9405 vyplynulo, že odsúdený porušil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok. Podľa záverov posudku vo vzorkách moču a krvi odsúdeného, ktoré v rámci prehliadky tela dňa 26.07.2018 poskytol bola skriningovým vyšetrením zistená prítomnosť prítomnosť metamfetamínu a amfetamínu, ako aj prítomnosť morfínu zo skupiny opiátov vo vysokých koncentráciách, ktoré svedčia o tom, že odsúdený v čase, keď mal v rámci probačného dohľadu uložený zákaz požívania omamných a psychotropných látok, požil takéto látky vo vysokej koncentrácii, a to v období prvého pol roka trojročnej skúšobnej doby. Prvostupňový súd dospel k záveru už v priebehu plynutia skúšobnej doby, že podmiennečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom u odsúdeného neplní svoj účel a evidentne nepostačuje na jeho nápravu, nakoľko odsúdený porušil uložené obmedzenie a je proti nemu vedené aj ďalšie trestné konanie pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v skúšobnej dobe. Predmetné konanie nebolo v čase vydania napadnutého uznesenia právoplatne skončené, avšak závery znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní jednoznačne preukazujú porušenie uloženého obmedzenia zo strany odsúdeného, keďže bolo preukázané užitie omamných a psychotropných látok odsúdeným.

Vo vzťahu k možnosti predložiť odsúdenému výnimočne skúšobnú dobu a ponechať jeho podmiennečné odsúdenie v platnosti, prvostupňový súd uviedol, že predĺženie skúšobnej doby by vzhľadom na uvedené skutočnosti nespĺnilo svoj účel, aj keď odsúdený uviedol, že po predĺžení skúšobnej doby bude viesť riadny život, zamestná sa a bude sa vyhýbať drogám, keďže tieto skutočnosti uvádzal odsúdený už pred rozhodnutím súdu o uložení podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Súd odsúdenému ukladal podmiennečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom a uloženými obmedzeniami a povinnosťami práve z dôvodu, že ako prvotrestanému chcel dať šancu, aby svojím spôsobom života po prepustení z väzby preukázal, že sa bude v budúcnosti drogám vyhýbať tak, ako to sám deklaroval na hlavnom pojednávaní v danej veci.

Sťažnostný súd považuje uvedené zistenia a závery prvostupňového súdu za správne, pretože vychádzajú z dostatočne preukázaných skutkových okolností, na ktoré súd správnym spôsobom aplikoval príslušné zákonné ustanovenia.

Obrana obžalovaného je rozporuplná, keď v sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom obhajcu spáchanie skutku, ktorý zakladá rozhodnutie o neosvedčení sa, ľutuje a sľubuje, že do budúcnosti bude viesť riadny život, no v sťažnosti, ktorú odôvodňuje samotný odsúdený, tento uvádza, že omamné alebo psychotropné látky, ktoré boli zistené znaleckým dokazovaním, sa nedostali do jeho tela úmyselne a pravdepodobne mu ich niekto podstrčil.

Tunajší súd v sťažnostnom konaní zisťoval stav trestného konania vedeného na Okresnom súde Topoľčany pod spisovou značkou 2T/78/2018, ktoré je proti odsúdenému vedené práve pre páchanie

skutku, ktorý zároveň zakladá dôvod jeho neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Sťažnostný súd zistil, že v tomto trestnom konaní bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil v období od presne nezisteného dňa mesiaca marec 2018 do 26. 7. 2018. Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený trest prepadnutia vecí vymenovaných vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Uvedený rozsudok Okresného súdu Topoľčany nadobudol vo výroku o vine právoplatnosť dňa 28. 11. 2018 a vo výroku o treste dňa 14. 12. 2018.

Z dokazovania vykonaného pred prvostupňovým súdom a doplneného v sťažnostnom konaní, jednoznačne vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe stanovenej v rozsudku Okresného súdu Piešťany, citovaného vo výrokovvej časti napadnutého uznesenia, dopustil spáchania úmyselného trestného činu a to rovnakého charakteru (drogového), pre aký bol podmienne odsúdený. Z týchto skutočností potom jednoznačne vyplýva potreba rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Trestného zákona, ktoré urobil prvostupňový súd napadnutým uznesením. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody, toto bolo vykonané v súlade so zistenými skutočnosťami, pri správnej aplikácii ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Možnosťou mimoriadneho postupu v zmysle ustanovenia § 50 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, teda ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti, sa zaoberal v napadnutom uznesení už prvostupňový súd. Dospel pritom správne k záveru, ktorý si osvojuje aj sťažnostný súd, že predĺženie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia by v tomto konkrétnom prípade nespĺňalo zákonom sledovaný účel a to z dôvodov, ktoré uviedol prvostupňový súd v tejto časti odôvodnenia svojho uznesenia. Aj podľa názoru sťažnostného súdu, odsúdený svojím konaním - spáchaním úmyselného trestného činu - preukázal, že nemá reálny záujem na vedení riadneho života. Podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody v tomto prípade nespĺnil svoj výchovný účinok.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel sťažnostný súd k záveru že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná a preto ju zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.